

VAGA GENERAL!

La vaga general i les tasques de l'esquerra independentista: per una direcció revolucionària per al moviment per la república

Els esdeveniments d'aquest mes han exposat de forma inequívoca als ulls de tot el món el caràcter profundament reaccionari del règim del 78 i la seva ferma voluntat d'esclafar el present moviment a Catalunya. La repressió de l'1-O, l'empresonament dels Jordis, l'aplicació del 155 i ara la presó sense fiança de la gran majoria del govern legítim de Catalunya, demostra el total menyspreu de l'Estat envers qualsevol dret democràtic fonamental. Recordem que estan imputats per haver tirat endavant el referèndum d'independència de l'1 d'octubre, és a dir, per l'exercici d'un dret democràtic bàsic que havia estat decidit pel Parlament de Catalunya.

La repressió de l'Estat espanyol ha generat una ràpida resposta del moviment al carrer, amb talls de carreteres i manifestacions arreu del país amb un protagonisme creixent dels Comitès en Defensa de la República (CDRs). Per una banda el govern destituït intenta mantenir el conflicte a nivell institucional i per l'altra els CDRs representen la consciència més activa del moviment que entén que només la mobilització al carrer permet realment avançar en la lluita. Les preguntes que ens hem de fer són les següents: quin camí ens pot fer guanyar? Com es construeix la República? Quines forces la poden i volen construir? Quines aliances es necessiten?

Lleons dirigits per rucs - les vacil·lacions de l'actual direcció del moviment

Si per un costat és evident la determinació repressiva de l'Estat per l'altre és cada vegada més clara la ineptitud de la present direcció del moviment per la república. Es pot exemplificar la situació actual del moviment amb aquesta metàfora: lleons dirigits per rucs. La generositat dels que van protegir els col·legis amb els seus cossos, amb la seva energia i esperit de sacrifici, el coratge dels que van participar a la vaga del 3-O no es correspon amb la vacil·lació de la actual direcció de l'independentisme.

Els girs esperpèntics dels dies anteriors a la DUI, lluny de ser signe d'una estratègia maquiavèlica brillant, són el reflexe de les pressions de classe que existeixen dins de la direcció. La burgesia catalana va exigir al PDECAT

que evités de qualsevol manera la DUI i La Vanguardia ha revelat que Puigdemont estava preparat per convocar eleccions autonòmiques fins i tot sense garanties de que no es votés el 155 al senat, i que només per les pressions del moviment i de l'esquerra independentista va decidir fer marxa enrere i procedir amb la DUI. Ara bé, la DUI va ser només un caramel que el govern va donar a les masses quan la veritat és que no hi havia cap pla real per consolidar la república. Construir un nou Estat comporta tenir el control de les fronteres, de les finances, de la producció, de la justícia, dels mitjans de comunicació, etc.

Algú podrà dir que Puigdemont és més independentista i republicà que altres dirigents del PDeCAT. La qüestió és però que les intencions i desitjos individuals no serveixen de res si no estan combinats amb un programa polític i una estratègia conseqüents. Enfrontar-se a l'aparell repressiu de l'Estat espanyol no és cap broma, com hem vist ja: és una lluita contra un enemic formidable, recolzat per l'imperialisme estranger i pels grans capitalistes, i per assolir la victòria cal una perspectiva revolucionària, de desobediència, de lluita de masses, de determinació per trencar tots els obstacles, que no tenen ni Puigdemont ni els sectors més nacionalistes del PDeCAT, un partit burgès incapaç en última instància de fer front a aquestes tasques. Una lluita revolucionària necessita una direcció revolucionària.

Qui desitja un canvi real de l'estatus quo?

Només el poble treballador, els estudiants, les capes mitjanes empobrides per la crisi del capitalisme tenen interessos en un canvi real que suposi una millora de les seves condicions materials. Quina classe social sosté la vida econòmica del país? La classe treballadora. És precisament la classe treballadora l'únic subjecte que pot garantir la

REVOLUCIÓ

Corrent Marxista Internacional corrent.marxista.internacional@gmail.com tfn: 634227481

construcció d'un nou sistema, prenent el control del poder econòmic real del país, i és per tant la classe que hem de conquerir a la perspectiva republicana.

Hem vist que per vies institucionals i amb crides a la mediació internacional mai no construirem la república, perquè la república no entra en els interessos de les èlits catalanes, espanyoles ni europees; ans al contrari s'hi oposen fermament. Allò que el moviment necessita és més 1-O i més 3-O, més protagonisme del carrer.

Això significa que la tasca més immediata dels CDRs hauria de ser organitzar directament el moviment contra la repressió i el 155, per la llibertat dels presos polítics, per la vaga del N8 i per la construcció de la república. Això no es limita en convocar accions i manifestacions: s'ha de tirar endavant un treball d'elaboració d'un programa polític dels CDRs que estigui a l'alçada de les tasques immediates del moviment i la tasca més general de construcció de la república. Un programa per "pa, sostre i treball" de ruptura amb la austeritat i amb el sistema capitalista que sí podria conquerir la majoria de la classe treballadora catalana a la perspectiva revolucionària. I finalment un programa internacionalista perquè sense la solidaritat activa de la classe treballadora de la resta de l'Estat mai no podrem defensar la república socialista catalana dels atacs del capital. Aquest és l'únic programa que pot tallar d'arrel i impedir la divisió de la classe treballadora catalana en línies nacionals i lingüístiques.

I s'ha de donar un cos organitzatiu sòlid a aquest programa enfortint els comitès i la seva expressió nacional, tornant-la no només en una eina de coordinació sinó en una veritable direcció política. Desenvolupar programa i estratègia i bastir i arrelar els comitès: ambdues tasques tenen una relació dialèctica i l'una contribueix a l'altra. La vaga general és una ocasió per enfortir els CDRs als llocs de treball, teixir llegams amb els sindicalistes de base i mobilitzar noves capes a la lluita, i fer una agitació entre els i les treballadors amb consignes no només defensives, contra la repressió, sinó també constructives, de bastir un nou país per la majoria treballadora de Catalunya. Potser aviat haurérem de fer front a un veritable xantatge econòmic, més enllà del trasllat de les seues legals de les empreses, i es farà

necessària una xarxa de sindicalistes i activistes obrers per fer-ne front amb ocupacions i vigilància i control obrer. El succés d'aquesta vaga serà un dur cop contra l'oligarquia i el seu Estat opressor. La vaga ha de donar a la classe obrera i al moviment de masses el protagonisme i la confiança en si mateix que necessita per esdevenir una nova direcció i per guanyar la batalla per la república.

Les eleccions del 21D - es necessita un front únic d'esquerra rupturista contra el 155

L'estratègia del govern de Madrid era aprofitar-se de la desorientació del moviment independentista i de les contradiccions en el seu si per intentar guanyar les eleccions del 21D o com a mínim reduir les distàncies entre els partits del Sí i el bloc del NO per així deslegitimar l'1-O. Però la voluntat profundament reaccionària de l'aparell de l'Estat de fer pagar els que van donar la cara pel 1-O va capgirar la situació una altra vegada.

Des del PDeCAT i el propi president Puigdemont s'ha fet una crida a re-editar la llista de JxSí. Es tracta d'un nou intent d'apel·lar al sa desig d'unitat per tapar les vergonyes convergents. De fet ni tan sols queda clar si la llista que proposen tindria un programa de construcció de la República o no. L'estratègia del PDeCAT en aquest sentit ja ha passat la prova de la pràctica i ha demostrat no ser efectiva.

Nosaltres sempre hem defensat la necessitat d'un front unit de l'esquerra transformadora seguint el model de Guanyem - Badalona en Comú. Pensem que des de la CUP s'hauria de llençar una crida per una candidatura contra el 155 i per la construcció de la República a partir de la CUP, ERC, el sector de l'Albano Dante, Procés Constituent, els membres més valents de CeC i amb lluitadors dels CDRs i altres moviments socials. Aquesta nova constel·lació de l'esquerra transformadora ha anat prenent forma al llarg de les últimes setmanes, no en els despatxos sinó al fragor de la batalla. Donem-li ara una base més orgànica amb una plataforma política sòlida, no només pel 21-D, sinó per lliurar aquesta batalla que serà llarga i on haurérem de combatre en molts fronts. Només així els lleons estaran representats per altres lleons i podran finalment rugir.

**Aturem el país per aturar la repressió!
Bastim els CDRs als barris obrers i als llocs de treball,
guanyem-nos a la majoria de la classe treballadora!
Més 1-0 i més 3-0 que mai!
Independència per canviar-ho tot,
per un programa socialista i internacionalista!
Per una candidatura àmplia per al 21-D de l'esquerra lluitadora!
Traguem-li l'hegemonia política del moviment al PDeCAT!
Per una direcció revolucionària per una batalla revolucionària!
Per la república socialista catalana, espurna de la revolució ibèrica!**